

PARAULA I VIDA

Deixem-nos portar per l'Esperit

Aquest diumenge, en una bona part del nostre Bisbat, reprenem la celebració de l'Eucaristia dominical, «la pasqua setmanal», amb la presència dels fidels. L'Eucaristia ens fa ser l'Església de Crist, per això en donem gràcies a Déu. I és que amb confinament o sense, en fase 0 o en fase 1, o en el que ens pugui venir més endavant, tant se val, estem celebrant la Pasqua, que és el do de la Resurrecció del Crist. Ell ha vençut la mateixa mort, i ja res no ens podrà separar del seu amor. Ell ens dona l'Eucaristia i ens envia l'Esperit Sant Defensor, i això sol ja ens ha de bastar per fer front a aquesta pandèmia, al confinament, a les malalties o penúries, a tot allò que ens pugui arribar... Amb la força del Senyor i amb el coratge de la fe i de l'esperança, res no ens farà por. No fem el camí sols. Crist ens protegeix a través del seu Esperit que habita dins nostre pel baptisme i la confirmació. Celebrem el diumenge amb molta joia, a pesar dels confinaments.

La certesa que Crist ens acompanya a través del seu Esperit Sant ens dona molt de coratge. Per l'Eucaristia celebrada ja amb la nostra presència i rebent la sagrada comunió, o en

cara rebuda espiritualment aquells que heu de restar a casa, en espera i desig del que podem rebre més endavant, ens unim al Crist i som fets imatges seves, testimonis seus per l'Esperit Sant que l'Eucaristia ens comunica.

Acollim amb humilitat i reverència l'Esperit de Crist i deixem-nos portar pel seu alè de llibertat i el seu foc de caritat ardent. Siguem més «espirituals», cuidem la vida espiritual, i deixem-nos guiar per l'Esperit. El do del Pare i del Fill habita dins nostre i silenciosament ens va guiant vers la plenitud de la veritat i ens va transformant en amics de Déu i imatges del Senyor. Ell ens dona les paraules adients i ens fa valents en els combats de la fe. Pel baptisme i la confirmació s'ha fet company invisible però real de la nostra vida per sempre. No estarem mai sols, ja que Ell ens acompanya, i l'Eucaristia ens el regala de nou perquè ompli de goig tota la nostra vida i la faci fecunda de bones obres.

Un famós text molt suggeridor del metropolita ortodox de Latàquia Rvm. P. Ignasi Hazim, llegit a Uppsala el 1968, a l'Assemblea del Consell Mundial de les Esglésies, ens ajuda molt a saber entendre el que l'Esperit fa en nosaltres:

«Sense l'Esperit Sant, Déu queda lluny; Crist pertany al passat; l'Evangeli és lletra morta; l'Església, una simple organització; l'autoritat, un domini; la missió, una propaganda; el culte, una evocació; i l'actuació cristiana, una moral d'esclaus...

»Però amb l'Esperit, i en una sinèrgia indissociable, l'univers és sostingut i clama pel naixement del Regne; l'home està en lluita contra la carn; Crist ressuscitat és aquí; l'Evangeli és font de vida; l'Església és comunió trinitària de germans; l'autoritat és un servei alliberador; la missió és una Pentecosta; el culte és memorial i anticipació; i l'actuar humà és una realitat divina.»

L'Esperit tot ho transforma i ens vol transformar a nosaltres en aquesta sorprenent Pasqua d'enguany. Deixem-nos portar per l'Esperit, que tot ho omple de vida, i visquem amb renovades forces aquesta represa de la vida comunitària, eucarística i pastoral, després del confinament. Necessitem nova creativitat i noves forces, i Ell ens les donarà. Preguem i estimem, retornem escalonadament a la normalitat de la vida comunitària eclesial, sense pors ni desànim ni angoixes.

† **Joan-Enric Vives**
Arquebisbe d'Urgell

ACTUALITAT

Rosari i Missa de Fàtima a la Catedral

L'Arquebisbe d'Urgell i Copríncep d'Andorra, Mons. Joan-Enric Vives, va presidir el Rosari i l'Eucaristia a la Catedral de Santa Maria de La Seu d'Urgell al vespre del dimarts 12 de maig per celebrar la Festa de la Mare de Déu de Fàtima tot celebrant la Vinguda de la Senyora «vinguda del cel» (13-5-1917) als pastors de la Cova d'Iria (Portugal), Jacinta, Francisco i Lucía.

Davant la impossibilitat per la crisi sanitària actual de traslladar-se al Santuari-Basilica de la Mare de Déu de Meritxell, Mons. Vives va voler tenir aquest gest de proximitat i d'atenció envers la comunitat portuguesa resident al Principat d'Andorra.

La vetlla de pregària es va iniciar amb unes paraules de Ilena Machado, Videpresidenta de la Confraria de la Mare de Déu de Fàtima del Principat d'Andorra.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Adéu-siau, Maria; Maria, adéu-siau

Tenia cent sis anys i una gran devoció a la Mare de Déu de Montserrat. Li agradava pujar a la santa muntanya i visitar Maria al seu cambri. Recitava sempre, davant d'ella, una poesia que esdevenia pregària sentida i que va aprendre de ben jove, intitulada *Adéu a Montserrat*, de mossèn Cinto Verdàguer. Començava amb la primera estrofa: «Rient vaig arribar-hi, / plorant deixo l'altar; / podré, Verge, tornar-hi / ja que me'n tinc d'anar? / Aquí la nit és dia, / el cel aquí és més blau; / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau». I, amb veu segura, anava recitant les set estrofes, l'una darrera l'altra. Quan arribava a la quarta, se li entelaven els ulls: «Sortint de vostra ermita, / un do us demanaré, / torneu-me la visita / l'instant que em moriré. / Estrella que al Cel guia / guieu-

m'hi Vós si us plau. / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau». Alguna vegada havia d'aturar-se i unes llàgrimes corrien per les seves galtes. Ho superava ràpidament i continuava amb l'estrofa cinquena, la següent. Visita darrera visita, repetia el ritual davant la Moreneta, a Montserrat.

Fa dos anys, hi anà per darrera vegada, amb il·lusió i força bona salut, conscient alhora de la seva edat, de les limitacions que comportava, que cada vegada n'eren més. Un cop al cambri, començà el ritual, la recitació del poema de Verdàguer. En arribar a la quarta estrofa, la començà serena: «Sortint de vostra ermita, / un do us demanaré, / torneu-me la visita / l'instant que em moriré». Els fills ho esperaven, trencà el plor que procurà contenir i altra vegada, amb veu fer-

ma, mirant la imatge de Maria, continuà: «Estrella que al Cel guia / guieu-m'hi Vós, si us plau. / Adéu-siau, Maria; / Maria, adéu-siau.»

Els fills i nets guarden aquesta trobada amb Maria, la darrera a Montserrat, en el seu cor, així com tants d'altres testimonis de fe de l'àvia. Alguns aprenueren el parenostre dels seus llavis. Tots s'han sentit estimats per ella, escoltats quan ha convingut... Les seves paraules i reflexions han estat referents en moltes ocasions.

Fa unes setmanes, traspassà envoltada de la família. De ben segur que en el darrer moment escoltà la veu de la Verge Bruna que, dolçament, li deia: «Benvinguda, Pepita; Pepita, benvinguda.»

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRA Y VIDA

Dejémonos conducir por el Espíritu

Este domingo, en una buena parte de nuestra Diócesis, retomamos la celebración de la Eucaristía dominical, «la pascua semanal», con presencia de los fieles. La Eucaristía nos hace ser la Iglesia de Cristo, por eso damos gracias a Dios. Y es que con o sin confinamiento, en fase 0 o en fase 1, o en lo que nos pueda venir más adelante, no importa, estamos celebrando la Pascua, que es el don de la Resurrección de Cristo. Él ha vencido la misma muerte, y ya nada nos podrá separar de su amor. Él nos da la Eucaristía y nos envía el Espíritu Santo Defensor, y eso ya nos debe bastar para hacer frente a esta pandemia, al confinamiento, a las enfermedades o penurias, a todo aquello que nos pueda llegar... Con la fuerza del Señor y con el coraje de la fe y de la esperanza, nada nos dará miedo. No hacemos el camino solos. Cristo nos protege a través de su Espíritu que habita en nosotros por el bautismo y la confirmación. Celebremos el domingo con mucha alegría, a pesar de los confinamientos.

La certeza de que Cristo nos acompaña a través de su Espíritu Santo nos hace valientes. Por la Eucaristía celebrada ya con nuestra presencia y recibiendo la sagrada comunión, o aún recibida espiritualmente aquellos que debéis permanecer aún en casa, en espera y deseo de que podremos recibirla más adelante, nos unimos a Cristo y somos hechos imágenes suyas, testigos suyos por el Espíritu Santo que la Eucaristía nos comunica. Acojamos con humildad y reverencia el Espíritu de Cristo y dejémonos conducir por su aliento de libertad y su fuego de caridad ardiente. Seamos más «espirituales», cuidemos la vida espiritual, y dejémonos guiar por el Espíritu. El don del Padre y del Hijo habita dentro de nosotros y silenciosamente nos va guiando hacia la plenitud de la verdad y nos va transformando en amigos de Dios e imágenes del Señor. Él nos da las palabras adecuadas y nos hace valientes en los combates de la fe. Por el bautismo y la confirmación se ha hecho compañero invisible pero real de nuestra vida para siempre. No estaremos nunca solos, ya que Él nos acompaña, y la Eucaristía nos lo regala de nuevo para que llene de gozo toda nuestra vida y la haga fecunda de buenas obras.

Un famoso texto muy sugerente del metropolitano ortodoxo de Lataquia Rmo. P. Ignacio Hazim, leído en Uppsala en 1968, en la Asamblea del Consejo Mundial de las Iglesias, nos ayuda mucho para entender lo que el Espíritu realiza en nosotros:

«Sin el Espíritu Santo, Dios queda lejos; Cristo pertenece al pasado; el Evangelio es letra muerta; la Iglesia, una simple organización; la autoridad, un dominio; la misión, una propaganda; el culto, una evocación; y el actuar cristiano, una moral de esclavos...»

«Pero con el Espíritu, y en una sinergia indisoluble, el universo es sostenido y clama por el nacimiento del Reino; el hombre está en lucha contra la carne; Cristo resucitado está aquí; el Evangelio es fuente de vida; la Iglesia es comunión trinitaria de hermanos; la autoridad es un servicio liberador; la misión es un Pentecostés; el culto es memorial y anticipación; y el actuar humano es una realidad divina.»

El Espíritu todo lo transforma y nos quiere transformar a nosotros en la sorprendente Pascua de este año. Dejémonos llevar por el Espíritu, que todo lo llena de vida, y vivamos con renovadas fuerzas esta reanudación de la vida comunitaria, eucarística y pastoral, después del confinamiento. Necesitamos nueva creatividad y nuevas fuerzas, y Él nos las dará. Roguemos y amemos, regresemos escaladamente a la normalidad de la vida comunitaria eclesial, sin miedos ni desánimos ni angustias.

† Joan-Enric Vives
Arzobispo de Urgell

Testimonis de fe viscuda: el valor de la Missa

Des del dilluns dia 11 de maig, algunes parròquies del Bisbat d'Urgell han pogut tornar a celebrar l'Eucaristia amb presència de fidels (comarques d'Alt Urgell, Cerdanya, Pallars Sobirà, Pallars Jussà, Val d'Aran) segons les mesures de seguretat establertes per les autoritats sanitàries. Recollim aquí el testimoni de diferents persones que ens expliquen què ha significat per a ells no poder participar de la Missa en aquests dies i esperem que aviat totes les parròquies puguin tornar a celebrar amb presència de fidels la Santa Missa.

Ignasi Bros Llobera (La Fuliola)

Jo voldria dir que vaig a missa el diumenge, perquè és un manament de Jesús en el darrer Sopar, i és molt clar que allí es mostra que la missa és la millor pregària que hi pot haver, perquè és el mateix Jesucrist que s'ofereix... i en la missa podem gaudir de l'Eucaristia que és l'aliment per als cristians.

Aquests dies de confinament, sense anar a missa, m'han fet pensar en allò de que «un diumenge sense missa, per a un cristià no és diumenge...». Sembla que per a nosaltres els cristians és el centre de la nostra existència i de la nostra jornada. Veurem que aquest temps sense poder anar a missa i reunint-nos a través de la tele, fent trobades espirituals, sense rebre físicament a Jesucrist... però no és el mateix, perquè et reuneix amb la comunitat i, a més a més, és l'aliment. Jesucrist ens va dir: «Feu això en memòria meva...» i aquesta és la raó per la qual jo vaig a missa i aquests dies l'he trobada a faltar. Perquè és la millor oració, la més completa!

Beatriu (Esterrí d'Àneu)

Visc a Esterrí d'Àneu, on vaig venir amb el meu fill quan no tenia feina... La meua fe en Déu, que en tinc molta, m'ha sostingut i gràcies a Ell vaig aconseguir treball en una empresa i acompanyant persones grans i he pogut sortir-me'n. Gràcies a Déu, aquest confinament no ha estat problemàtic: he pogut continuar treballant, tinc salut, i què més puc demanar?

Com ens ajuda Déu? Hem de tenir fe, molta fe, confiar en que Déu està en nosaltres i nosaltres en Ell. No hem de defallir... Crec que davant d'un problema no ens hem d'atabalar i hem de tenir paciència i afrontar les coses, portar la creu cada dia de la nostra vida. Que hem caigut, doncs hem de continuar i caminar cada dia, amb Déu i l'oració. No defallir mai. Aprenent cada dia de les Escripures i dels seus ensenyaments: les proves ens posen reptes personals, i la fe ens ajuda a superar-los. Ara és un moment difícil perquè el meu fill està internat a l'hospital; però cada dia m'aixeco amb alegria, vaig a treballar, dono el millor de mi... i ara, a més, dono gràcies a Déu perquè ara el meu

fill està millor, i va estar molt malament. Cada dia prego i li demano a Déu amb tota la meua fe per la seva recuperació, que s'està produint: és un miracle de Déu. Ell ens prova. No defallim. Tant de bo que caminem junts amb la Paraula de Déu.

Assumpció Beneria Iglesias (Sant Joan de Boí)

Espiritualment, he viscut el confinament bastant bé, dintre de tot, a part de la meua vida espiritual personal, agraeixo especialment tota l'ajuda que la tecnologia moderna ens ha ofert, a través de la tele, les misses de cada dia, i els oficis de la Setmana Santa que Mn. Ricard s'ha preocupat sempre de comunicar-nos. Via xarxes socials, amb les reflexions i els ensenyaments pràctics tan profunds i sempre ben adaptats al nostre context actual i geogràfic, les notícies del Vaticà, de l'Església i de la nostra Diòcesi, que el mossèn ens va enviant a les persones del poble. També hem fet reunions amb les eines telemàtiques de l'ordinador amb els amics espirituals. Tot ha estat important i en dono les gràcies per aquesta connexió.

Susana Civit Mas (Ivars d'Urgell)

La missa per a mi, viure-la cada diumenge, és l'aliment indispensable per a mantenir la fe viva. Escoltar la Paraula de Déu, setmana darrera setmana, és escoltar el seu missatge, interioritzar-lo i reflexionar sobre els seus ensenyaments per a després posar-ho en pràctica en la vida quotidiana.

Aquests dies de confinament els he viscut a través de les diferents retransmissions que hi ha hagut per la televisió i per internet... Encara que he trobat a faltar retrobar-me amb la resta de la comunitat i rebre l'Eucaristia. La fe és la meua força per superar les adversitats que m'he trobat en el camí de la vida. En Crist trobo el meu refugi de llum i d'esperança, per aquest motiu, amb el meu marit ho transmetem als nostres fills, fruit de la vivència compartida en l'àmbit familiar, i d'aquest aprenentatge en dono gràcies als meus pares, per haver-me'l transmès.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

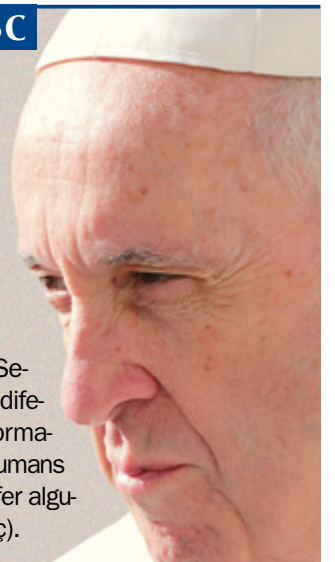

@Pontifex: «El Senyor no diu només que fem obres de caritat, que resem i dejunem, sinó també que ho fem sense simulació, sense duplicitat, sense hipocresia» (11 de març).

@Pontifex: «Estem cridats a redescobrir què és allò que de debò compta, què és el que necessitem realment, què ens fa viure bé i, a la vegada, què és secundari i de què podem prescindir tranquil·lament» (11 de març).

@Pontifex: «Sota la teua protecció ens acollim, santa Mare de Déu; no rebutgis les súpliques que et dirigim en les nostres necessitats, ans lliura'ns de tot perill, oh sempre Verge, gloriosa i beneïda!» (12 de març).

@Pontifex: «Demanem avui al Senyor la gràcia de no caure en la indiferència, la gràcia que totes les informacions que tenim sobre els dolors humans ens arribin al cor i ens moguin a fer alguna cosa pels altres» (14 de març).

Nomenaments de l'Arquebisbe a la Diòcesi d'Urgell

L'Arquebisbe d'Urgell, Mons. Joan-Enric Vives, ha signat darrerament els següents nomenaments:

—**M.I. Mn. Pere Balagué i Bajona**, Canonge de la S.E. Catedral de Santa Maria d'Urgell. Continua com Arxiprest de la Val d'Aran i Rector de Vielha i pobles veïns.

—**Mn. Emili Villegas i Artacho**, Delegat diocesà de Pastoral Sacramental i Litúrgia del Bisbat d'Urgell.

—**Mn. Jorge Armando Moncayo Adarme**, Administrador parroquial de les parròquies de Ger, All, Bolvir, Isòvol, Meranges, Olopte, Saga i Tallorta a la comarca de la Cerdanya.

Reunió d'arxiprestos per valorar la situació actual

El dia 9 de maig, l'Arquebisbe d'Urgell amb el Consell Episcopal va presidir una reunió telemàtica amb tots els arxiprestos de la Diòcesi d'Urgell. Era la primera vegada que es feia i va resultar molt satisfactòria.

Durant dues hores es va poder compartir amb detall la situació a cada arxiprestat durant les setmanes de confinament. L'Arquebisbe va remarcar que l'Arxiprest és un servei molt important, especialment en moments com aquests en què està proper a les parròquies de cada comarca, a les necessitats dels sacerdots, especialment als majors i als malalts, i de les necessitats dels fidels que li van arribant, així com ell pot ser transmissor d'allò que el Bisbe li demana i d'allò que a la Diòcesi es va determinant.

Van ser àmpliament consultats sobre les orientacions que calia donar per al temps de desescalada del confinament i l'inici del retorn a una certa

normalitat pel que fa a les celebracions litúrgiques i a la vida pastoral diocesana, en una part del territori diocesà. Es van aprovar unes mesures i concrecions que l'Arquebisbe transformarà en orientacions per a la Diòcesi.

Els arxiprestos van avaluar l'acció caritativa i social que s'està portant a terme des de Càritas diocesana, Càritas Nacional d'Andorra i les diverses Càritas parroquials, i que s'ha vist urgida a ampliar-se per a atendre les moltes sol·licituds que arriben a les parròquies. També van insistir que, a més de l'ajuda als necessitats, caldria estimular l'aportació dels fidels a la vida ordinària de les comunitats parroquials que s'ha vist minvada en haver-se suspès les celebracions amb presència de fidels així com els funerals i altres celebracions sacramentals del baptisme, les primeres comunions i les confirmacions.

L'Arquebisbe va aportar diverses informacions.

Pregària Mundial #PrayForHumanity

L'Alt Comitè per a la Fraternitat Humana va realitzar una crida a tots els creients del món, independentment de la religió que professin, a participar aquest 14 de maig a una Jornada de Pregària, Dejuni i obres de Caritat, demanant a Déu que protegeixi la humanitat contra el coronavirus, i el Sant Pare Francesc va acceptar la invitació i el dia 13 de maig en va parlar a la seva audiència general dels dimecres al Vaticà, dient que «l'oració és la forma de comunicar amb Déu i d'escoltar-lo».

I va demanar: «Unim-nos com a germans per demanar-li al Senyor que salvi la humanitat de la pandèmia, que il·lumini els científics i que curi els malalts.»

També en un comunicat difós per la Santa Seu el passat dia 2 de maig, va proposar la «Pregària per la humanitat» per pronunciar en aquest dia. La convocatòria té un caràcter universal. Per això, entre molts dels que s'uniran a la Jornada Mundial de Pregària, Dejuni i Caritat internacional, el Cardenal Miguel Ángel Ayuso Guixot, President del Consell Pontifici per al Diàleg Interreligiós, comentant aquesta disposició del Papa a acceptar la proposta de l'Alt Comitè, va destacar que aquesta pandèmia és una oportunitat per arrelar el valor de la fraternitat i la coexistència comuna en el nostre futur, i afirmava: «És bo que a partir de la fe dels líders religiosos, a través dels grups i dels responsables de la vida social i política, hi hagi un moment de pregària i solidaritat per invocar la fi d'aquesta pandèmia.»

Amb l'objectiu de promoure aquesta Jornada de Pregària, s'ha difós un vídeo internacional en què diverses persones de diferents edats i nacions llancen un missatge d'esperança i se sumen a aquesta Jornada de Pregària que a les xarxes socials es difon amb el hashtag #PrayForHumanity (resa per la humanitat).

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

18. □ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Fets 16,11-15 / Sl 149 / Jo 15,26-16,4a]. Sant Joan I, papa (523-526) i mr.; sant Pròsper (s. VIII), bisbe de Tarragona; sant Fèlix de Cantalici, rel. caputxí.

19. □ **Dimarts** [Fets 16,22-34 / Sl 137 / Jo 16,5-11]. Sant Francesc Coll (1812-1875), prev. dominicà, de Gombren (Ripollès), fund. Dominiques de l'Anunciata, a Vic (RDA, 1856); sant

Pere Celestí, papa dimissionari (Celestí V), abans monjo i fund.; santa Ciríaca.

20. □ **Dimecres** [Fets 17,15.22-18,1 / Sl 148 / Jo 16,12-15]. Sant Bernadí de Siena (1380-1444), prev. franciscà, devot del nom de Jesús, patró dels publicistes i dels esparters; sant Baldiri o Boi, mr.

21. □ **Dijous** [Fets 18,1-8 / Sl 97 / Jo 16,16-20]. Sant Secundí, mr. a Còr-

dova; sant Cristòfor Magallanes i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. □ **Divendres** [Fets 18,9-18 / Sl 46 / Jo 16,20-23a]. Santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Rita de Càssia, rel. agustina.

23. □ **Dissabte** [Fets 18,23-28 / Sl 46 / Jo 16,23b-28]. Sant Desideri, bis-

be; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. □ **Diumenge vinent**, l'Ascensió del Senyor (lit. hores, de la solemnitat: 3a setm.) [Fets 1,1-11 / Sl 46 / Ef 1,17-23 / Mt 28,16-20]. Maria Auxiliadora i altres advocacions: Providència, Strada...; Sant Vicenç de Lerins, prev., escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

Diumenge VI de Pasqua (A)

COMENTARI

Dona raó de l'esperança que tenim

El gran protagonista de la història de l'Església és, sens dubte, l'Esperit Sant. Per això veiem, a la primera lectura, que *quan els apòstols, a Jerusalem sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan*. Per què calia que hi anessin els apòstols si ja els havia evangelitzat Felip? Doncs perquè manca el més essencial: *Hi anaren, i pregaven per ells perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells*. És una forma de dir que al baptisme, sense l'Esperit Sant, li manca un element essencial. *Pere i Joan els imposaren les mans, i rebien l'Esperit Sant*. Ara amb l'Esperit Sant i en comunió amb els apòstols són membres de ple dret de l'Església.

També Jesús a l'evangeli anuncia la vinguda de l'Esperit Sant: *Jo pregaré el Pare que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre*. I per això pot dir als deixebles: *No us deixaré orfes: tornaré a venir*. L'Esperit Sant és l'Esperit de Jesús en la nostra vida. La vida, moguda per l'Esperit, es viu en l'amor: *El qui m'estima, és aquell que té els meus manaments i els compleix. El meu Pare l'estimarà i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament*. Pare, Fill i Esperit Sant presents en aquell que estima i guarda els manaments. El Defensor ens ajuda a donar testimoni de Crist en la nostra pròpia vida.

Pere recomana: *Estiguen sempre a punt per a donar una resposta a tot hom qui us demani la raó de l'esperança que teniu, però feu-ho serenament i amb respecte*. Ara bé manifestar la pròpia fe pot suposar sofriment. Per això adverteix l'apòstol: *Alguns criticaran la vostra bona conducta de cristians*. Per això avisa: *Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament*. Tenim el Defensor que ens ajuda en aquests moments. Hem de saber donar testimoni de la nostra fe, amb respecte, amb una bona conducta, sofrint si cal i estimant el Senyor, complint els seus manaments.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 8,5-8.14-17)

En aquells dies, Felip baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió. Unànimement la gent feia cas de Felip, després de sentir-lo i de veure els prodigis que feia: els esperits malignes sortien de molts posseïts, xisclant tant com podien, i molts invàlids o paralítics recobraven la salut. La gent d'aquella província se n'alegrà molt.

Quan els apòstols, a Jerusalem, sentiren dir que Samaria havia acceptat la paraula de Déu, els enviaren Pere i Joan. Hi anaren, doncs, i pregaven per ells, perquè rebessin l'Esperit Sant, que encara no havia vingut sobre cap d'entre ells; només havien estat batejats en el nom de Jesús, el Senyor. Pere i Joan els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant.

▶ Salm responsorial (65)

R. *Aclama Déu, tota la terra.*

Aclama Déu, tota la terra. / Canteu la glòria del seu nom, / canteu la seva fama gloriosa. / Diguen a Déu: / «Que en són d'admirables, les vostres obres!» R.

«Tota la terra es prosterna davant vostre / i canta la glòria del vostre nom.» / Veniu a contemplar les gestes de Déu. / Que n'és d'admirable el que fa amb els homes! R.

Convertí el mar en terra ferma, / passaren el riu a peu eixut. / Ell és la nostra alegria, ell, / que sempre governa amb el seu poder. R.

Veniu, fidels de Déu, escolteu-me; / us contaré el que ha fet per mi. / Beneït sigui Déu: No ha refusat la meua súplica, / ni m'ha negat el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Pere (1Pe 3,15-18)

Estimats, reverencieu de tot cor el Crist com a Senyor. Estigueu sempre a punt per donar una resposta a tot hom qui us demani la raó de l'esperança que teniu; però feu-ho serenament i amb respecte. Guardeu neta la vostra consciència; així els qui critiquen la vostra bona conducta de cristians s'hauran d'avergonyar d'haver-ne malparlat. Si és voler de Déu, val més sofrir per haver obrat bé que per haver obrat malament. També Crist morí una vegada per raó dels pecats. Ell, el just, va morir pels injustos, per conduir-nos a Déu. El seu cos va ser mort, però per l'Esperit va ser retornat a la vida.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 14,15-21)

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Si m'estimeu, guardareu els meus manaments; jo pregaré el Pare, que us donarà un altre Defensor, l'Esperit de la veritat, perquè es quedi amb vosaltres per sempre. El món no el pot rebre, perquè no és capaç de veure'l ni de conèixer-lo, però vosaltres sí que el coneixeu, perquè habita a casa vostra i està dins de vosaltres. No us deixaré orfes: tornaré a venir. D'aquí a poc, el món ja no em veurà, però vosaltres sí que em veureu, perquè jo visc, i vosaltres també viureu. Aquell dia sabreu que joestic en el meu Pare, i vosaltres en mi, i jo en vosaltres. El qui m'estima és aquell que té els meus manaments i els compleix; el meu Pare l'estimarà, i jo també l'estimaré i me li faré conèixer clarament.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 8,5-8.14-17)

En aquellos días, Felipe bajó a la ciudad de Samaria y les predicaba a Cristo. El gentío unánimemente escuchaba con atención lo que decía Felipe, porque habían oído hablar de los signos que hacía, y los estaban viendo: de muchos poseídos salían los espíritus inmundos lanzando gritos, y muchos paralíticos y lisiados se curaban. La ciudad se llenó de alegría. Cuando los apóstoles, que estaban en Jerusalén, se enteraron de que Samaria había recibido la palabra de Dios, enviaron a Pedro y a Juan; ellos bajaron hasta allí y oraron por ellos, para que recibieran el Espíritu Santo; pues aún no había bajado sobre ninguno; estaban solo bautizados en el nombre del Señor Jesús. Entonces les imponían las manos y recibían el Espíritu Santo.

▶ Salmo responsorial (65)

R. *Aclamad al Señor, tierra entera.*

Aclamad al Señor, tierra entera; / tocad en honor de su nombre, / cantad himnos a su gloria. / Decid a Dios: «¡Qué temibles son tus obras!» R.

Que se postre ante ti la tierra entera, / que toquen en tu honor, / que toquen para tu nombre. / Venid a ver las obras de Dios, / sus temibles proezas en favor de los hombres. R.

Transformó el mar en tierra firme, / a pie atravesaron el río. / Alegrémonos en él. / Con su poder gobierna eternamente. R.

Los que teméis a Dios, venid a escuchar, / os contaré lo que ha hecho conmigo. / Bendito sea Dios, que no rechazó mi súplica / Ni me retiró su favor. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pedro (1Pe 3,15-18)

Queridos hermanos: Glorificad a Cristo el Señor en vuestros corazones, dispuestos siempre para dar explicación a todo el que os pida una razón de vuestra esperanza, pero con delicadeza y con respeto, teniendo buena conciencia, para que, cuando os calumnien, queden en ridículo los que atentan contra vuestra buena conducta en Cristo. Pues es mejor sufrir haciendo el bien, si así lo quiere Dios, que sufrir haciendo el mal. Porque también Cristo sufrió su pasión, de una vez para siempre, por los pecados, el justo por los injustos, para conducirnos a Dios. Muerto en la carne, pero vivificado en el Espíritu.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 14,15-21)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Si me amáis, guardaréis mis mandamientos. Y yo le pediré al Padre que os dé otro Paráclito, que esté siempre con vosotros, el Espíritu de la verdad. El mundo no puede recibirlo, porque no lo ve ni lo conoce; vosotros, en cambio, lo conocéis, porque mora con vosotros y está en vosotros. No os dejaré huérfanos, volveré a vosotros. Dentro de poco el mundo no me verá, pero vosotros me veréis y viviréis, porque yo sigo viéndolo.»

Entonces sabréis que yo estoy en mi Padre, y vosotros en mí y yo en vosotros. El que acepta mis mandamientos y los guarda, ese me ama; y el que me ama será amado por mi Padre, y yo también lo amaré y me manifestaré a él.»